

he cannot do it anymore and certainly not on Yom Kippur itself. Talis. It is customary for married men to wear a talis for Kol Nidrei and Maariv on Yom Kippur night over their kittel (white prayer garment worn to show purity and be somewhat like on angel on this most angelic day of the year). The *beracha* on the talis must be made before sunset (שקיעה) and before accepting *Yom Kippur* which some do by saying תפילת זכה (6).

Viduy. The Sages instituted a special viduy (confession) as we enter Yom Kippur. Most poskim hold that we fulfill this with the confession in the Maariv Shemona Esrai. The Ramban, however, holds that the *mitzvah* is to confess after the final meal right before sunset before we enter Yom Kippur. It is preferable to fulfill the Ramban's opinion and say some portions of the *viduv* (אשמע, בגדע) while standing right before sunset. One can also accomplish this by saving the viduv portion of תפילת זכה while

Kol Nidrei. Kol Nidrei should begin before sunset. Ladies who said the beracha of "שהחייעי" by candle-lighting should not say it again in *shul* when the men say it after *Kol Nidrei*. This should be announced or posted so ladies do not make this ironic mistake of ushering in Yom Kippur with a beracha in vain.

standing and saying it before sunset (7).

Neilah. The last *tefilla* of the day should begin before sunset.

תריטיז (7) משנה ברורה תרזיא

Yahrzeit - 8 Tishrei - #"בצב"

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – כתובות דף פג: מפיר אשתו דין ודברים אין לי בנבסוד' - The *Mishnah* [שבת קנו] says that on מפיר (annul) a vow of a wife or a daughter

nor may one ask a התרת נדרים for a release (התרת נדרים). unless this release is needed for צירד שבת. The reasons are: 1) התרת נדרים is a ארחה יתירה. 2) ארחה אינירה 3) A release needs to be done before a רכם or 3 people (ביד) א this looks like a דיו תורה, which is assur on Shabbos. The Meforshim ask if releasing a שבת ויו"ט חס נדר is assur, how are we permitted to say כל נדרי on Yom Kippur night?

The מיוה"כ שעבר. brings כל נדרי has the words כל נדרים כג:) שיטת ר"ת brings (נדרים כג:) שיטת ר"ת brings (יומא פ"ח, כח') רא" that he has seen in Yom Kippur Machzorim that כל נדרי should be מיוה"כ הזה עד יוה"כ הבא עלינו לטובה". This solves our problem, because as the sugva in Nedarim teaches us, future Nedarim may be dealt with on עדער א"ש. The שבת ויו"א himself adds that מעהג קדמונים did have the ערא"ש. that is the ערא"ש himself adds that well savs that even according to the תיסי the Rosh prefers, the Gemara (מסי שבת should not pose a problem, because one may be on Shabbos & Yom Tov if it's לצורך היום since Yom Kippur is a day of סמיר נדרים, it should be considered a צורך היום

The איז רמי א savs we are נתריט. איז to recite בל גדרי while it is still davtime. The משני adds that even though we sav the נתריט. איז רמי א we are referring to future vows which is mutar to do on Yom Tov, since it looks like הפרת נדרים which is assur, we say it early before Yom Tov starts. The כל נדרי brings the **של"ה** brings the **של"ה** that even though in כל נדרי we annul all future vows until the coming Yom Kippur, we still perform כל נדרי מא because of ארב ר"ה no התרת נדרים asks, if last year by כל נדרי we included all *nedarim* until next Yom Kippur, then erev Rosh Hashana is within that time frame, so there is no need to do התרת נדרים vot & certainly זרטיי isn't ever applicable? He explains based on a דברים שבלב that reciting something not "איז יש אומרים" is considered דברים שבלב. Since we are מתיר נדרים for this א ייא kwe are אי געלבל דעת החזן והקהל (מטה אפרים) to only say along with the chazzan guietly מתיר נדרים are מתיר נדרים. different time ברורה תרה ב (3) ששנה ברורה תרה ב (3) שש (4) או הוא (2) because of או הוא (2) או התרה א (2) ששנה ברורה תרה ב (3) ששנה ברורה תרה ב (1) או הוא (2) או הוא (זרד:א וביאור הנר"א שם (5) או"ח תרו:ד (6) מטה אפרים

The Kozhnitzer Maggid zt"l would sav:

ন্দ্র

5

A SERIES IN HALACHA

according to the minority opinion.

LIVING A "TORAH" DAY

Kaparos. There is a custom before Yom Kippur to take a

chicken and slaughter it as an omen that the chicken will take the

place of the person and any evil that would have come onto the

person is somewhat transferred onto the chicken leaving the

person clean and innocent (1). The ideal time for the *shechita* is

in the early morning of Erev Yom Kippur before daybreak,

because that is a time of goodwill in Heaven and the Gates of

Mercy are wide open (2). Some do it right after daybreak (עלות).

This is all to catch the ideal moments, but one fulfills the custom

Mitzvah of Eating on Erev Yom Kippur. Most Poskim hold

that the *mitzvah* to eat on *Erev Yom Kippur* starts first thing in

the morning. Other *Poskim* hold that the *mitzvah* starts the night

before (4). Some people eat a small snack or even their supper

after nightfall, having in mind to begin fulfilling the *mitzvah*

with all its benefits at any time during Aseres Yemei Teshuva (3).

- אוכל עוד לצאת ולבוא" - A person's life ends the moment he has fulfilled his purpose - his tafkid - on this earth. In my case, Hashem has given me lengthy days because the very second that I complete one task and I feel my end is near. I immediately throw myself into a brand new task, which gives my life new purpose. Now that I am once again serving *Hashem* with real meaning and purpose. He cannot possibly remove me from this world!"

הוא היה אומר

A Wise Man would say: "Forgiveness does not always change the past but it can definitely enlarge the future."

Printed By: Ouality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

... (SIGN TOO!)

with '7 all the time!

103.902+ apprx verifiable signati Ziskind Z'L ben HaRav Yechiel Dov Z'L. 855,400,5164 Text 800 917 830 odshomavim.

Sponsored By Mr. Earl Rosen in memory of Rabbi Sidney Shoham, HaRay Moshe

* Improve your connection

אבל אנחנו ואבותינו חמאנו ... (נוסה היידוי) - מעלת הוידוי ביוה"כ Mikvah. One should immerse in a *mikvah* on *Erev Yom Kippur* נה גולת הכותרת בתפילות יום הקדוש היא ה׳וידוי׳. כאשר בעיצומו של יום Π to add purity on this holiest of days. The best time to immerse is וכיפורים אנו מתוודים עשר פעמים. מלבד הוידוי של ערב יום הכיפור בתפילת after halachic midday (chatzos), or in the hour preceding it. If מנחה. וכדי להמחיש את נחיצות הוידוי. די לנו אם נתבונו במה שקבעו לנו חו״ל that is not practical, he can do it any time earlier that day (5). If it זמא פז, ב וכר נפסק להלכה) לומר וידוי במנחה של ערב יום כיפור, מחשש שמא is within 2 minutes before sunset and he has not yet immersed, ð

DJ5

חנק האדם בסעודה המפסקת, ואף כי מדובר בחשש רחוק ומקרה נדיר שהוא קורה אחד מני רבבות שאדם נהנק בסעודה, אע״פ כן חששו חז״ל גם לזה. ותיקנו לומר וידוי פני הסעודה כדי שחלילה לא ימות האדם בלא וידוי.

שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך צדיקים אנהנו ולא המאנו

ואם נתבונז, כיצד נראה הוידוי שלנו. ביז הוידוי שלאחר סליחות. וביז בוידוי של יום וכיפורים עצמו. נראה שאיננו מתוודים ברצינות! כוונותינו ומחשבותינו רחוקות מאד. אינז עולות בקנה אחד עם מוצא פינו. עד כדי כר. שברוב המקרים איננו יודעים אפילו את פירוש המילות של הוידוי. וסתם ממלמלים מילים ודופקים על הלב. ומתעוררים מז מחשבות המשוטטות בעקבות ה׳מכה׳ שעל הלב, בלא יודעים מה זה ועל מה זה.

ויש לזכור שהוידוי הוא החלק העיקרי של עבודת יום כיפור. ולכז. יש להיזהר בזה תר מאשר בכל הפיוטים האחרים. כי אם הוידוי לא נעשה כהלכה. פירושו שהאדם לא יום כיפור אינו מכפר רק לשבים. כפי שהבאנו בשם הרמב״ם נמצא. זעתה הנעורה והרי זהלילה איז לו כפרה! גם בעבודת כה״ג בידכ״פ. רואים אנו שהתוודה שלש פעמים על צצמו. על אחיו הכהנים ועל כל העם. ואמר: אנא ה' חטאו עוו פשעו עמר ישראל ... הרי. מהיה מפרט בפה החטאים והעוונות והפשעים. מתוודה עליהם ומבקש מחילה.

לימודים סמית הרב אברהם דניאל לכוודים סאת חרב אברחם דגיאל אבשטיין שליטיא, בעמרט שזה אברחם שובה ישראל עד ה' אלקיך כי כשלת בעוגך ... (הושע יד-ב, והפמורת שבת שובה) - עבודת העשרת ימי תשובה

, נה עכשיו נמצא אנו עומדים בזמן שהוא מסוגל במאוד מאוד לעבודת התשובה Π בדברי הרמב"ם המפורסמים (פ"ב מהל' תשובה הל' ו'). והחכם עיניו בראשו לשוב בתשובה שלימה בהזדמנות זו. בימים אלו שהוא עת ברצוז ביותר. ואחר מז הנהגת שאנו נוהגיז בעשרת ימי תשובה והובא להלכה (סי' תר"ג): "שאף מי שאינו נזהר מפת של עכו״ם בעשרת ימי תשובה צריך ליזהר״. ע״כ. והלכה זה צ״ב. מדוע אנו מחמירים וקא בחומרה זה, הרי כל השו״ע מלא חומרות שיתכן להחמור בהם. ואם חז״ל אמרו

הו החומר שצריכיז להחמיר בעשרת ימי תשובה. ע״כ יש כאז יסודות גדולות וצ״ב. ונראה בעזהי״ת לבאר קצת עומק דברי חז״ל אמאי נקטו להחמיר בחמורה זו. תחילה החובת הלבבות. שכתב בשער התשובה (פ״ה) שאחר מז התנאים של תשובה הוא - ״לשנות מלבושיו ותכשיטיו להראות סמני החרטה בדבריו ובמאכליו בכל תנועותיו, כמו שנאמר (ירמיהו ד, ח): על זאת הגרו שקים וגו', ואמר (יונה ג, ויותכסו שקים האדם והבהמה". עכ"ל. ודברי החובת הלבבות צ"ב. מדוע חלק: צבודת התשובה הוא לשנות המלבושים ותכשיטיו. וכז לשנות מאכליו. הרי

Ś **Monsey Edition** TO SUBSCRIBE לעילוי נשמת ר׳ AND RECEIVE THIS אברהם יוסף TORAH SHEET WEEKLY בראתי יצר הרע ובראתי לו שמואל אלטר בן WWW.TORAHTAVLIN.ORC ר׳ טובי׳ ז״ל רה תי OR SEND AN EMAIL TO ורעיתו רישא רחל **TORAHTAVLIN@** בת ר' אברהם YAHOO.COM שלמה ע״ה קורץ 34 MARINER WAY MONSEY NY.

שבת קודש פרשת וילך – שבת שובה – ו' תשרי תשפ״ב Shabbos Parshas Vayeilech - Shuva - October 1, 2022

פלג המנחה עש״ק – 5:26 | הדלקת נרות שבת – 6:22 | זמן קריאת שמע / מ״א – 1:39 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:49 סוף זמן תפילה/הגר״א – 10:48 | שקיעת החמה שבת קודש – 6:38 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 7:28 | צאה״כ / לרבינו תם – 7:50

כואת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ

שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

ואת הומרת עניז הוידוי ללא כוונה ניתז ללמוד מדברי **השל״ה הס׳** (יומא – עמוד התשובה, פ׳ נר מצוה, הל׳ תשובה ד״ה בפיך) שמפרט, את האופן הנכון כיצד יש להתוודות: מצות וידוי לפני ה' ישפור שיחו ויפרט חטאיו. בהכנעה, באימה, וביראה, ברתת. וזיע. והיל. ובברך כריעה, ובקריעת הלב. בבכי ודמעה, לבקש מחילה וסליחה וכפרה ממלר מוחל וסולח ברור הוא. ומביא שם עוד מה שכתב החרדים (ריש פרק ב), דכשם שקרבז בלי תשובה נקרא זבח רשעים תועבה' (זבחים ז. ב), הכי נמי הוידוי בלי הסכמת הלב שימות ולא יחטא עוד - נקרא תועבה. ומוסיף החרדים: ובשובו לכסלה - יקטרגו עליו בשמים. והודו נהפר עליו למשחית. שיאמרו לפני מלכו של עולם: ׳הרי פלוני שהתודה על הטאתו. חזר בעזות פנים לסורו הראשון ככלב שב על קיאו׳. והוסיף השל״ה וכתב שמה שאומרים: ׳על חטא

שחטאנו לפניך בוידוי פה', הכוונה בזה שהוידוי לא היה אלא בפה ולא בלב! ונמצא כי וידוי בלא כוונה ובלא חרטת הלב. לא רק שאינו מועיל, אלא שהופר לקטרוג על האדם. ובזה שהוא עומד לכאורה ביום הכיפורים. ומתענה ומכה על לבו צשרות פצמים. וחושב שהוא שב בתשובה. טצות כבירה בידו! אדרבה. כל אמירתו זו הופכת לו למקטרג רח״ל. ורמזו בפסוק (במדבר יד, כ) שאמר ה׳ למשה: **ויאמר ה' סלחתי כדבריד.** שסליחתו של הקב"ה. תלויה ב**'דבריד'.** באופז ומהות בקשת סליחתר. כלומר. באיזה אופו אתה מבקש זאת הסליחה.

וכמה גדולה מצלתו של המתוודה בצצמו צל הטאיו. מפורש בזוהר הק' (ח״ג רלא. א) עיי״ש. ולכז. יתאמז לשים אל לבו לפני יוה״כ ללמוד את פירוש הוידוי. לערוך חשבון נפשו באלו חטאים הוא נכשל, להתחרט עליהם בשברון לב. ובהגיע זמז אמירת הוידוי יצאו המילים מקירות לבו השבור מתור בושה וכלימה. ובהחלטה שלא ישוב עוד לכסלו ונזכה להחתם בספרז של צדיקים גמורים.

כפשוטו איז זה בכלל עבודת התשובה. ועי׳ בפי׳ **מרפא לנפש** (שם) שכתב לבאר דברי החובת הלבבות. שצייז למה שאמרו חז״ל (ילקוט שמעוני מלכים א׳ רמז רכ״ב) שאחאב היה למוד לאכול בד' שעות ביום, ואכל בשישית, ובזה נתקבל תשובתו. וציין עוד למה שכתב רבינו יונה (ביסוד התשובה): "ואם אדם חלש הוא שאינו יכול לסבול עינוין קשים ותעניות ימשוך מתאותיו, ואל ימלא כל תאוותו, לא במאכל ולא במשתה. וכז אמר הרב **ראב״ד** שהיה א' מחסידי עולם. הגדר הגדול המעולה המופלא מניעת המאכלות. וכז פירוש דבריו אל יעזוב לגמרי מלאכול בשר ולשתות ייז. כי דייך מה שאסרה תורה. אר בעת מאכלו ועודנו תאב לאכול. יניח ממנו לכבוד הבורא מתאוותיו ואל יאכל כפי תאוותו ודרר זה ימנענו מחטוא". עכ"ל. ועל פי זה ביאר המרפא לפנש דברי החובת הלבבות מדוע אחד מתנאים של תשובה הוא לשנות המלבושים ומאכלים. שזהו בכלל עבודת התשובה. שאם אינו ממלא כל תאותו בעניני אכילה נחשב כתענית לפני השי״ת. לפי״ז יש לפרש דזהו הטעם מדוע בעשרת ימי תשובה אנו נוהגיז להחמיר שלא לאכול פת של עכו״ם. שהרי בכלל עבודת התשובה הוא למונע התאותיו. ובפרט בעיני אכילה. [והאריך **הנר״א** באסתר פ״א, שהיצה״ר מתחיל בתאות אכילה ואח״כ לבגדים יקרים ואח"כ לכסף וזהב ועי"ז מכלה כל מדותיו של האדם עי"ש. וע"י מניצת תאות האכילה. יוכה שיתקבל תשובתר כמו שקיבל השי״ת תשובת אחאב.

מעשה אבות .... סימן

אבינו מלכנו הננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו ... (תפילת אבינו מלכנו) Although the *mitzvah* of *Teshuva* can be done at any time of the year, the practice is most associated with Aseres Yemei Teshuvah - the Ten Days of Repentance. The Rambam writes in Mishneh Torah (Hil Teshuvah 2:6), that Aseres Yemen Teshuvah is an auspicious time for repentance: "Although repentance and prayer are always effective, they are even more effective during Aseres Yemei Teshuvah when they are accepted immediately."

One of the most powerful Aseres Yemei Teshuvah and Yom Kippur experiences in Yeshivas Knesses Chizkiyahu in Kfar Chassidim, was recounted by talmidim decades later. They would recall with awe the manner in which the famed Mashgiach, **R' Dov Yaffa** zt'?, would deliver mussar shmuessin all throughout Elul at random times of day. The bochurim would all be learning in the middle of second seder, and suddenly R' Dov would walk up onto the bima and begin to speak. Sometimes he would talk for a while - an hour or longer - and other times, it would be a short 4 or 5 minute shnuess. The bochurim would refer to these short shmuessin as מבוקים" or little bursts, flashes of inspiration, when R' Dov would recite a thought that just came to him and he felt like passing it on to the *talmidim*. It was not unusual for the *Mashgiach* to stand up late at night and deliver either a half-hour or five-minute shmuess. Nobody wanted to leave the Beis Medrash for any prolonged period of time for fear of missing one of the *Mashgiach's* mighty "flashes" which he gave with humility and sincerity.

One year, however, there were no shmuessin. Not even the regularly scheduled discourses were delivered. The talmidim waited with great anticipation, yearning to hear words of *chizuk* that would allow them to rise and grow in their *avodas* Hashem, but there were none forthcoming. No one could understand what had happened and why the entire month of Elul had passed without even a single *shmuess* from the *Mashgiach*. Naturally, a few high-ranking students and married men approached the *Mashgiach* tepidly and asked why he was not following his usual practice at this time of year, but he refused to answer them or he simply shrugged. Many of the *talmidim* were disappointed - this was truly a highlight of the year in *Kfar Chassidim*, and without the *Mashgiach's* heartfelt words of encouragement and inspiration, how were they to face the Yom Hadin and subsequent days of Teshuvah and repentance, knowing they were lacking?

Three days before Yom Kippur, as the talmidim were preparing to daven Mincha in the afternoon, the Mashgiach suddenly stood up from his seat and with slow, halting strides, walked up to the platform in front of the Aron Hakodesh. A hushed stillness quickly descended on the *Beis Medrash* and everyone strained to hear the softly spoken words as they emanated from the *Mashgiach's* holy mouth: "Many people have come over to me wondering why I have not been delivering any lectures or shmuessin this year. The entire Elul has gone by and we are now three days before Yom Kippur .... You should know that I generally do not prepare any of the thoughts that I present to you, rather I feel a certain inspiration which enters my heart thoughts and concepts that I feel can inspire and strengthen the *talmidim*, and I immediately stand up and deliver them to you ... Especially during *Elul*, this would happen on numerous occasions, and I truly believe that these lectures are words that Hakadosh Boruch Hu places in my heart and mouth for your benefit ... In truth, I too was wondering why this year, Hashem did not place any such words into my heart, words of *mussar* to give over to the public, and since there were no words to deliver, there were no *shmuessin* to give ... It is likely to be possible that you are simply not worthy of hearing such words, and it is not the ratzon Hashem for you to experience lectures of mussar ... so now that there are literally three days before Yom Kippur, it behooves you all to do real *Teshuvah* so that the Almighty can find a way to forgive you ..."

With that, he walked back to his place. The talmidim were shell-shocked! A real terror and trembling could be felt from that moment on. His short words pierced their young hearts - more than 100 shmuessin could ever have done. The next three days and Yom Kippur contained the most powerful expressions of Teshuvah ever displayed in the veshivah for years to come!

שובה ישראל עד ה' אלקיך ... (הושע יד-ב)

Hoshea HaNavi opens the Haftorah of Shabbos Shuva with a beautiful message to Klal Yisroel. "Shuva Yisroel!" The Jewish people can indeed return to *Hashem* and repent their sins. But after a Yom Tov like Rosh Hashanah, when Jews all over the world spend the better part of two days steeped in prayer, is there truly any doubt to the potential for them to do *teshuva* and return to *Hashem*?

R' Yaakov Yisroel Kanievsky *zt''l* (Kehillas Yaakov) remarks that indeed one should never doubt the ability of each member of *Klal Yisroel* to return to the proper path of Torah and mitzvos. In fact, even those who have spent their time engaged in sin should never think that his cumulative sins might overshadow the few good deeds that he had done.

תורת הצבי על The **Steipler** explains that since Jews are required to learn the entire Torah and all its accompanying parts, one can easily begin to believe the fallacy that if he cannot achieve full and total perfection in his avodas Hashem, he should rather give up. On the contrary, because Jews must strive to achieve it all, every little bit that we do is laudable. When a Jew performs a *mitzvah*, he is in actuality inching his way closer to perfection and for that alone he is to be commended. While this ideal may be hard to maintain, indeed after the inspiration of Rosh Hashanah leading up to Yom Kippur, it behooves us to strive for betterment and continue performing *mitzvos* and advancing ourselves in service to the Almighty. In this zechus, may we all merit a Gmar Chasima Tova

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל (לא-א FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The Torah closes the final chapters of Moshe Rabbeinu's life with the words: "And Moshe went." Where did Moshe go? The **Seforno** and **Ramban** both comment and say that *Moshe Rabbeinu* went to the Jewish people, either to comfort them on his imminently expected passing, or to ask for their permission to leave them. Now, we would think that on the last day of his life, Moshe would be totally immersed in Torah, Tefillah, Prishus, etc. Yet, the guintessential leader of our Nation, saw no greater endeavor to busy himself with at this time, than to be mechazek his fellow brethren. In fact, the "book-ends" of Moshe's life as documented in the Torah, are his interactions with people and aiding Klal Yisroel. In Sefer Shemos, all throughout the *shibud Mitzrayim* and now, with his parting words of comfort and *chizuk*. His legacy was our paradigm leader. As we stand now in the days between *Rosh Hashanah* and *Yom Kippur*, this idea is truly something to bear in mind to enable us to be zoche badin. R' Yisroel Salanter zt" taught that one of the greatest segulos through which to earn inscription in the sefer hachaim is to be one who benefits others. Thus, he is judged, not on his own, but rather by how much he is needed by others.

I saw the following *pshat* which complements this *machshava*. We generally do not mention personal *bakashos*. supplications, on Shabbos. So it begs the question - how are we permitted to say "הכרעו לחיים" on Shabbos Shuva?

The Sifsei Tzaddik answers, that the sad fate of the wicked רשעים was already sealed on Rosh Hashana. For them it's mamash *bikuach nefesh*! So we, their fellow brethren, beseech *Hashem* on their behalf, to have the *gezeirah* overturned! In this way, we display the middah of Moshe Rabbeinu which was to be "עשא בעול חבירו". And just as we all try our utmost to be mechazek others, and benefit them, so too, may מיטיב ed הקב"ה with us and grant us all a Gmar chasima tova b'sifran shel Tzaddikim!

משל למה הדבר דומה כי ביום הזה יכפר עליכם למהר אתכם מכל המאתיכם ... (ויקרא מו-ל) Russia is known for it's long brutal winters and the excessive amount of snow it receives during that time. Today, Moscow employs close to 20,000 workers with over 6,000 vehicles, including plows and "Golden Claws" wheeled vehicles, that scoop up piles of snow and toss them into trucks. Some of the snow is dumped into the Moscow River, while the vast majority of it is taken to melting stations that can handle 12,000 truck-loads of snow a day.

Such is the process today. But back in the olden days, they had to come up with other ideas. During the communist regime when "everyone was equal," Moscow had a special law on the books. Every citizen would have the privilege of cleaning "Mother Russia" by shoveling the snow in front of Naturally, in good old Communist Russia, no one actually completely, at the very least, show that you are trying!"

listened. They would simply wait for the inspector to come around and then run out into the freezing cold holding a shovel in hand, as if they had been "working on it all day!"

During one particular heavy snowfall, as the inspector came around, one man decided it was simply too cold to pretend and he wasn't venturing out of his home. It wasn't long before he received a knock on his door and was handed a hefty fine. "Why am I different than the rest of the block," the man complained. "No one else has cleaned on the block yet!"

"The difference is," replied the inspector, "that at least they show they are trying, while you just simply sit inside and do not care about your own beloved Motherland!"

נמשל: R' Yechezkel Levenstein *zt"l* (Ohr Yechezkel) would repeat this story before Yom Kippur and say: "Rabbosai, even if you know from past experiences that you their own home. Failure to do so was subject to a hefty fine. won't really clean yourself up from the sins of the past

ואמר ביום ההוא הלא כי איז אלקי בקרבי מצאני הרעות האלה ... (לא-יו)

1.3

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM

The purpose of life is to be connected to *Hashem*. Every *aliya* and *yerida* (up and down) in a person's life is connected to the attribute of *dveikus*. No matter what a Jew does, he is either attaching himself to *Hashem* or, if his action is not pleasing, detaching himself from *Hashem*. The most important thought that a Jew must have before he does any act is to determine if it will bring HIM closer or further from Hashem. The Nesivos Sholom, R' Sholom Noach Barzovsky zt", adds that in much the same manner, all the trials and tribulations in life are not necessarily a punishment for impure desires or thoughts of heresy. but rather the *vetzer hara* puts in front of a person all sorts of trials of both body and mind, until it appears as if from Heaven he is being pushed away from the source of life, and his prayers are not being heard because he has become unwanted in the eyes of Heaven. It is as if an iron wall has gone up between him and his Father in Heaven. This is the most difficult tribulation of all and a Jew must employ every tactic of kedusha to strengthen his belief in Hashem even more.

"As I walk through the valley of the shadow of death, I do not fear evil for You are with me." (תהלים כג) The understanding of any *nisayon* is to determine; if one's *dveikus* to *Hashem* is permanent then this temporary trial will not break his bond; but if his closeness is only temporary, then any passing tribulation can easily separate him from His Creator.

The Yesod V'shoresh H'avodah quotes from the Rambam that all the negative incidents that occur to respectable and righteous individuals - prophets and the purest of *chassidim* - only come about at a time when the bond of *dveikus* is weakened or cut short, and only then, while he is separated from *Hashem*, is the evil able to affect him. However, at any time that the dveikus is strong and one feels a deep connection to Hashem, no evil is able to befall him. This is what Teshuvah accomplishes! May our *Teshuvah* be accepted and may we all be sealed for a wonderful year filled with all *Hashem's* sweet blessings.